

Zprávy z farnosti

11/2005

„Věřím ve společenství svatých“. To společně vyznáváme každou neděli. Měsíc listopad začíná Slavností všech svatých. Je to den, kdy můžeme obdržet hodně vnitřního světla. Radujeme se z těch, kteří již dosáhli cíle a zároveň si připomínáme, že tento cíl je určen i pro nás. Hned následující den máme Památku věrných zemřelých. Máme možnost pomáhat duším v očistci, aby již také dosáhli cíle a mohli se radovat v nebi. Celý týden od 1. do 8. listopadu je nám k dispozici pro získání plnomocných odpustků. Splňme potřebné podmínky, ať můžeme co nejvíce pomoci. I my to jednou budeme potřebovat.

„Věřím ve společenství svatých“ nás ale také vyzývá, abychom pracovali na vlastním posvěcení. Všichni jsme pozváni stát se svatými. Máme před sebou celou řadu svatých, kteří jsou nám dáni jako vzor na povzbuzení. Ze současníků si znovu připomeňme Jana Pavla II. a matku Terezu. Každému z nás dal Bůh určité schopnosti, nadání. To máme plně zapojit do našeho žití. Když prosazujeme cestu dobra, tím postupně dorůstáme do svatosti.

Co jiného vám mohu přát, než aby se to s pomocí Boží dařilo.

P. František

Podzimní chlapské setkání 2005

Konalo se v DDKT v Litoměřicích ve dnech 21. - 23. října a bylo pro účastníky velkým přínosem... Co stálo na pozvánce?

„... všechno naše utrpení je nedostatkem lásky.

A všechno naše uzdravování je dávání lásky tam, kde láska není.“

„Cesta k vnitřnímu uzdravení“ nás vede do přítomnosti, která může mít zásadní vliv na náš lidský i duchovní růst. Nepřítel Boha dobře ví, že příhodným místem, kde nás napadnout, je oblast, kde jsme nejslabší a o které sami mnohdy ani nevíme, neboť toto zranění často přijímáme hned při početí od našich předků.

A tak zlo našlo puklinu v hradbách a napadlo každého z nás právě tam: „kde mi byl dán do těla osten, posel satanův“ (2 K 12, 7).

Tento víkend má za úkol pomoci tuto bránu do naší duše uzavřít a skryté rány vyléčit. Žádná z mnoha našich činností a povinností, které se „bez nás samozřejmě neobejdou“, není pro nás tento víkend důležitější. Uzavřít tuto dědičnou puklinu v hradbách naší duše je služba nejen pro nás a náš partnerský vztah, ale také pro naše děti a jejich potomky.

Dozvěděli jsme se hodně o vnitřním uzdravení a poznali, jak je důležité na tomto poli na sobě pracovat. Prožili jsme nádherné chvíle při sobotní adoraci a nedělní chlapské mši v místní kapli spolu s P. Jaroslavem Brožem. Čas zbyl i na ochutnávku donesených vín, rozhovory ve skupinkách a samozřejmě na zpěv i bubnování... Prostě to nemělo chybu! Škoda, že takovéto možnosti nevyhledává více mužů, otců, chlapů.

A co ženy?

Ty si také mohou přijít na své. 4. - 6. listopadu 2005 se mohou účastnit v litoměřickém DDKT Víkendu pro ženy. Témata: střední věk - charakteristika tohoto údobí, gynekologické a hormonální změny, jaké příznaky toto období provázejí, kam se s těmito problémy obrátit. Začátek je v pátek od 18:30 večerí, ukončení v neděli ve 13:00 obědem. Program: krátké přednášky, práce ve skupinkách, beseda s gynekologem, rozhovory, ticho, zpívání, židovské tance, mše svatá, svátost smíření, modlitba za vnitřní uzdravení. Lektori: Gita Vyleťalová, MUDr. Prokop Remeš, P. Jaroslav Brož.

R. S.

Odpustky

Otázka:

Rád bych se zeptal, jaký je v současné době postup při získávání odpustků. Četl jsem, že jsou spojeny s některými modlitbami a bohoslužebnými úkony. Mohli byste, prosím, napsat, jaké je potřeba splnit podmínky pro získání odpustků a jaké jsou k tomu možnosti? Děkuji za odpověď.

Odpověď:

Pro získání plnomocných odpustků platí tyto základní podmínky:

1. vyloučení zalíbení v hříchu, a to i lehkém
2. vykonání svátosti smíření (v blízké době, nemusí být týž den)
3. týž den přistoupit k eucharistii
4. modlitba na úmysl svatého Otce
5. vykonat skutek předepsaný k získání plnomocných odpustků.

Mezi tyto předepsané skutky patří:

- vykonání návštěvy Nejsvětější svátosti s půlhodinovou adorací
- o Zeleném čtvrtku se během slavnostního výstavu pomodlit Tantum ergo – „Před svátostí touto slavnou“
- zbožně se účastnit eucharistického průvodu o Slavnosti Těla a Krve Páně
- přistoupit poprvé ke stolu Páně
- modlit se o jednotlivých pátcích v postní době modlitbu „Můj dobrý, láskyplný Ježíši“
- vykonání exercicií o délce alespoň 3 dny
- účast na obřadech Týdne modliteb za jednotu křesťanů včetně slavnostního závěru
- přijetí svátosti pomazání nemocných v hodině smrti
- účast na adoraci Kříže během obřadů Velkého pátku
- vykonání křížové cesty tam, kde je řádně zbudována

Š e c ě n - P o d m o k l y

- účast na misijních kázáních a slavnostním zakončení misii
- modlitba růžence
- vykonání obnovy křestních slibů během velikonoční vigilie nebo o výročí křtu
- návštěva hřbitova od 1. do 8. listopadu spojená s modlitbou za zesulé (pouze pro duše v očistci), 1. a 2. listopadu stačí návštěva kostela
- četba Písma po dobu minimálně 1/2 hodiny
- návštěva svatých míst (římské patriarchální baziliky)
- pouť do „basiliky minor“ o slavnosti sv. Petra a Pavla, titulární slavnosti, 2. srpna, jedenkrát za rok o libovolném dni
- pouť do katedrály o slavnosti sv. Petra a Pavla, titulární slavnosti, 2. srpna, o dni Stolce sv. Petra, o dni Posvěcení Lateránské baziliky
- pouť do mezinárodní, národní nebo diecézní svatyně o titulární slavnosti, jedenkrát za rok libovolný den, při společném pouti konané ve svatyni
- pouť do farního kostela o titulární slavnosti, 2. srpna
- pouť do kostela o dni posvěcení.

Těchto skutků je však ještě mnohem více, kompletní přehled najdete v Enchiridion odpustků, MCM 2000.

na otázku (z 18.09.2001) odpověděl P. Mgr. Petr Šikula

Přehledně o odpustcích

Odpustek je prominutím časného trestu, který hříšníkovi zůstává i po odpuštění hříchů. Časným trestem mohou být rozličné útrapy v přítomném životě a je jím také očistec.

Odpustek může katolík získat buď pro sebe nebo pro zemřelé. Nelze jej získat pro jiného dosud živého.

Plnomocné odpustky znamenají prominutí všech časných trestů, částečné odpustky prominutí části těchto trestů. Kdo chce získat plnomocný odpustek, nesmí proto mít zalíbení v žádném, ani lehkém hříchu.

Rozhodnutí, zda získaný odpustek věnuje duším v očistci, nebo si jej ponechá pro vlastní spásu, činí každý svobodně.

Odpustek se získává církví stanoveným záslužným skutkem. Jejich stručný přehled viz níže.

K získání plnomocných odpustků je třeba splnit tyto tři podmínky:

1. přijmout svátost smíření
2. přistoupit ke svatému přijímání
3. pomodlit se na úmysl Svatého Otce

Na základě jedné svátostné zpovědi lze nabýt vícero plnomocných odpustků, zatímco na základě jednoho svatého přijímání a jedné modlitby na

úmysl Nejvyššího velekněze lze nabýt pouze jednoho plnomocného odpustku.

Např.: Kdo v dušičkovém týdnu chce každý den získat pro duše v očistci plnomocný odpustek, stačí, když vykoná jednou svatou zpověď. Každý den ale přistoupí k sv. přijímání a každý den se pomodlí na úmysl Svatého Otce a samozřejmě vykoná záslužný skutek, kterým je v tomto případě návštěva hřbitova spojená s modlitbou za zemřelé.

Některé nejčastěji dostupné záslužné skutky, obdařené plnomocnými odpustky:

- modlitba alespoň 5 desátků růžence v kostele, v rodině nebo společnosti
- alespoň půlhodinová adorace Nejsvětější Svátosti (netřeba celou dobu klečct)
- alespoň půlhodinová četba Písma svatého
- přijetí papežského požehnání Urbi et orbi
- účast na pobožnosti křížové cesty, pokud se alespoň ten, kdo ji vede, pohybuje mezi zastaveními.

Odpustky úzce souvisí se zbožným životem a bliženskou láskou. Jsou Boží láskyplnou odpovědí na lidské úsilí o pravý křesťanský život.

„Uděluje se částečný odpustek věřícímu, který při naplňování svých povinností a při snášení těžkostí života s pokornou důvěrou pozvedá mysl k Bohu a připojuje k tomu, byť jen ve svém nitru, nějakou zbožnou invokaci“ (viz Enchiridion odpustků, vydala Matice cyrilometodějská v roce 2000).

ze zpravodaje Křesťanské Modřany 5/2001

další...

Kdo máte možnost Internetu (na faře má každý :-) ...) a zajímáte se podrobněji jak je to s odpustky, zkuste např.:

<http://www.eucharistie.cz/czech/texty/odpustky/odp1.html>

R. S.

Okénko do knihovny

autor:

název:

z obsahu:

Převzato z časopisu Immaculata 5/2005

Mohamed nesnáší konkurenci

Křesťané v zemích, kde vládnoucí náboženstvím je islám, nikdy nežili v bezpečí. V poslední době však násilné činy proti nim povážlivě narůstají.

Shamoun Barbar byl protestantským pastorem v Pákistánu, který pomáhal uprchlíkům z Afganistánu. Byl obžalován z údajného obracení vyznavačů islámu na křesťanství, proboden dýkou a potom dobit střelou z revolveru. Stejný osud potkal i jeho řidiče. Po smrti jim oběma uřezali dlaně. Ve 155 milionovém Pákistánu čítají křesťané 2,5 % obyvatelstva, 95 % jsou muslimové. Již 20 let zde platí zákon o „rouhání vůči koránu a Mohamedovi“, který je používán zejména proti těm křesťanům, kteří v muslimském prostředí vydávají ústní svědectví o své víře v Krista. Místní katoličtí biskupové oznámili, že v nejnovější době bylo uvězněno 80 křesťanů a 6 odsouzeno k smrti. Podobná situace panuje i v Indonézii, Jemenu, Somálsku, Saudské Arábii a Bangladéši. Nejhůře je na tom ale Súdán, kde muslimská většina ze severu se pokouší vnutit své náboženství a jeho zákony křesťanům na jihu. Dochází k ničení kostelů a vyhánění křesťanů na poušť, kde je téměř nemožné přežít, často i k jejich vraždám, zvláště ukřižováním. Obrovskou hrozbou se staly také únosy křesťanů a jejich prodávání do otroctví. V poslední době se octla ve vězení řada katolických duchovních, mj. i generální vikář arcidiecéze v Chartúmu Peter Maguin.

V Saudské Arábii neexistuje ani jeden křesťanský kostel nebo kaple. Křesťanství je striktně zakázáno a jakékoliv shromáždění vyznavačů Krista je trestáno dlouholetým vězením nebo i smrtí, což se týká i pouhého vlastnictví bible. Přesto podle odhadů žije v této zemi cca 800 tisíc křesťanů, převážně občanů jiných států, kteří zde pracují. Jakmile úřady zjistí, že jsou praktikujícími věřícími, ihned je zatknou. Letos v dubnu se tak stalo 40 křesťanům přistiženým při společné modlitbě v soukromém bytě, o pár týdnů později bylo uvězněno dalších několik desítek křesťanů.

Toleranci vůči křesťanům uplatňují z muslimských států pouze Jordánsko, Sýrie, Spojené arabské emiráty a v nejnovější době také Alžírsko.

Gošc Niedzielny 25/2005, připravila M. J.

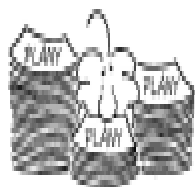
Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

- Papežská kaple ve Vatikánu byla nově vyzdobena, významně se přitom podílel i náš výtvarník Otmar Oliva z Velehradu. Slavnostního svěcení se zúčastnil i profesor Tomáš Špidlík. „Ty nohy mi už tak neslouží,“ posteskl si směrem k papeži. „Ani já už se bez hole neobejdu,“ odpověděl Jan Pavel II. „Je však lepší, když ta staroba přichází od nohou než od hlavy?“ Pokračoval profesor. „To máte pravdu,“ přikývl papež.

Farní rada

Zpráva z 15. zasedání Farní rady ze dne 9. 10. 2005

V neděli 9. října se Farní rada opět sešla v kompletní sestavě. Bodů na projednávání bylo tentokrát více než dost. A samé „hutné“. No, posuďte sami.

A zkuste se zamyslet, zda nemůžete přispět nějakou tou pomocí, radou, věnovat trošku svého času ve prospěch farnosti, a tak nějak...

Program jednání:

- **Program „Křeslo pro hosta“**

Navržení hosté – P. Beno Beneš, P. Šprlák, MUDr. Rádl, pracovníci archívu, hosté z jiných náboženství. Termín konání 2. pátek v měsíci. Páter František přislíbil jako prvního hosta pozvat P. Bena Beneše. Setkání se uskuteční do konce tohoto kalendářního roku.

- **Volby do nové FR**

Konec funkčního období současné FR se datuje 25. 12. 2005. Volba nové FR bude probíhat podle následujícího plánu: 1. - 20. listopadu 2005 návrhy kandidátů, 4. prosince 2005 zveřejnění nových kandidátů, 4. a 18. prosince 2005 volby.

Pan Jindřich Macoun napíše zhodnocení činnosti současné FR za dobu jejího trvání.

- **Podněty od farníků**

Pan A. Musil se přimlouvá o změnu mše svaté ve všední den ze 17:00 na 17:30. FR se rozhodla udělat průzkum přímo v kostele, zda by si tuto změnu přáli také ti, kdo mši svatou ve všední den pravidelně navštěvují.

- **Příprava farní pouťi**

J. Škodová se rozhodla uskutečnit farní pouť do Klokot u Tábora. Je tam mariánské poutní místo a cestou je možno navštívit Hrusice. Pout' plánuje na měsíc květen 2006.

- **Zahájení kroužku na ZŠ „Povídání o bibli“**

Na třech základních školách reagovalo několik rodičů na pozvánku zasloupanou do děčínských ZŠ a přihlásili své děti na „Povídání o bibli“. V měsíci říjnu proběhla již první setkání.

- **Údržba kostela**

Okapy na kostele je nutné vyčistit. J. Škodová zkontaktuje souseda, klempíře pana Tojnar a zjistí, jestli by byl ochoten okapy vyčistit. V případě, že neuspěje, zajistí klempíře otec František.

Stav přístavku ke kostelu. Otec František zkontaktuje pana Antoše, který stavbu zhodnotí.

Příští setkání farní rady se uskuteční 13. listopadu 2005 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2005	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	16 373 Kč	3 678 Kč	11 000 Kč	Na záplavy v Asii
Únor	6 183 Kč	1 687 Kč	3 400 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	5 276 Kč	1 907 Kč	0 Kč	
Duben	7 417 Kč	1 583 Kč	2 820 Kč	Na obrázek P. Marie na Jalůvčí
			2 600 Kč	Na bohoslovce
Květen	8 358 Kč	1 802 Kč	2 330 Kč	Na opravy kostelů
Červen	5 859 Kč	1 319 Kč	2 310 Kč	Na potřeby diecéze
Červenec	5 834 Kč	1 427 Kč	0 Kč	
Srpen	7 496 Kč	1 635 Kč	0 Kč	
Září	5 509 Kč	1 978 Kč	2 050 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	68 305 Kč	17 016 Kč	26 510 Kč	

R. S.

- V obchodním domě se jedna paní přehrabuje při nákupu barevných ponožek. Když už vše prohrabala a nic si nevybrala, poznamená: „Hm, to je všechno, co tady máte?“ Prodavačka suše odvětí: „Ne, prosím, ještě mám jednu na nohou.“

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2005	6. listopadu	4. prosince
-----------------	---------------------	-------------

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:00	Dolní Žleb	14:18	16:00	17:23
Čertova Voda	13:18	14:10	Čertova Voda	14:23	16:05	17:28
Dolní Žleb	13:23	14:15	Děčín hlavní nádr.	14:33	16:15	17:38

Credo

... **VZKRÍŠENÍ TĚLA** ...

(26. pokračování)

Začneme širší úvahou o těle a hmotě. Potíž je v tom, že lidé mají rádi zjednodušení. Někdo si myslí, že by člověk byl dokonalý, kdyby byl jako anděl - nemusel by jíst, nemusel by se mýt, nic by ho nebolelo atd. Jiní mají tendenci naopak zbožštit hmotu a říci „vše je bůh“ - od panteismu (Bůh je přítomen ve všem) až po východní pohledy „kámen je bůh ... ty jsi bůh“. Nedokonalou snahou o překlenutí těchto pohledů je dualismus vidící člověka jako „složenu“ duše a těla. Je rozdíl, když řeknu, že člověk se skládá z duše a těla (to je vyjádření lidové a dosti nešťastné), nebo když řeknu, že člověk je duše a tělo. Kdyby se totiž člověk skládal z duše a těla, tak by bylo možné ho snadno „rozložit“ na duši a tělo, duši „poslat“ k Bohu, ale co s bezduchým tělem? To přesně vzato není totožné s mrtvolou. Proto takovéto dělení není možné, jakkoliv je používáno. Člověk je tělo a duše. Ale kdyby tělo byla jenom hmota a duše název pro mozkové funkce, tak nám to zase „nehraje“. My nemáme jenom schopnosti pohybovat se, myslet, ale máme vztah sami k sobě, sami si sebe uvědomujeme. Určité myšlenkové funkce bychom mohli nahradit počítačem, ale počítač si není vědom sebe sama, nemá vztah k sobě. Jenom člověk může říci: „Já bych se dnes radši neviděl!“ Toto jádro osobnosti, které není totožné s mozkovými funkcemi, s intelektuálními schopnostmi, je něco, pro co musíme hledat pojmenování. „Já“ se skrze intelekt sice projevuje, ale neztotožňuje se s ním. V žádném případě nesmíme chtít duši někam lokalizovat.

Dr. Slabý říká, že to, co jsou v člověku funkce nahraditelné počítačem, ona schopnost kombinování, soudů, to není duše, to není ono jádro, ono

„já“. To vše jsou funkce živého člověka, ale simulovatelné strojem. Navíc zde přichází ke slovu svědomí, posuzování dobra a zla, - to všechno s duší souvisí, ale totožné to není. Otázka svědomí je vůbec mnohem širší. Definice, že svědomí je „hlas Boží v nás“ je teologicky nepřesná. Přesnější je definice sv. Tomáše Akvinského: „Svědomí je úsudek praktického rozumu o mravní hodnotě našich skutků“. Svědomí můžeme vidět ze dvou stran: jako schopnost pozorovat vlastní činy a jako projev hodnotové škály, kterou člověk má. Svědomí může být zdeformované, ale i pak v člověku zůstává něco obecně lidského. Tak můžete toto „něco v člověku“, které není vázáno na kvalitu mozkových funkcí, někdy objevit při setkání s duševně nemocnými lidmi. Proto se samozřejmě počítá s tím, že Boží milost se takového člověka může dotknout a tito lidé se také křtí. Mnohdy je možné pocítit, že takoví lidé žijí hlubokým duchovním životem, o kterém však navenek nemohou podat téměř žádné zprávy.

Jiný pohled je, že existuje něco, co zprostředkovává vztah lidí mezi sebou a zvláště vztah člověk - Bůh. Je snad vztah dvou lidí pouhé chemické reagování a elektrické vzruchy na neuronových drahách?

U sv. Pavla se setkáme ještě s jiným dělením, a to na tělo, duši a ducha. To by vyžadovalo širší pojednání, ale lze stručně říci, že pokud se provádí toto dělení, pak duši je většinou označována schopnost mozkových pochodů a duchem ono jádro, které jsme zde výše označovali jako duše.

Toto vše výše řečené však nelze považovat za důkaz toho, že máme duši. Jsou to myšlenkové poukazy k tomu, že je třeba hledat hlubší kořen, střed, jádro člověka, které ho „nese“, které není pouze logickou funkcí simulovatelnou počítačem. Podíváme-li se do dějin lidského myšlení, pak zde duši jako nehmotný princip tak či onak najdeme. Např. v hebrejštině se „slévají“ pojmy pro duši - dech - život (v tomto smyslu je třeba chápat Starý zákon). Na druhé straně se v lidském myšlení vyskytují různé pohledy na tělo - od pohledu dívajících se na tělo s despektem (platonismus: tělo je hmotná přítěž, které se rádi zbavíme), přes postoje, které tělo oslavují jako téměř božskou skutečnost, až po postoje, které hmotnou stránku člověka znají jako jedinou realitu (krajní materialismus). My se pohybujeme mezi všemi těmito názory. Může se pak snadno stát, že člověk „sjedne“ do extrému, ve kterém vyvyšuje tělo nebo naopak duši.

Pro nás křesťany je směrodatný pohled Božího zjevení. K pochopení nám zde může pomoci Starý zákon. Židovské myšlení je skvělé v tom, že neztotožňuje Boha se světem ani neodděluje Boha a svět do opozičních pojmů, nevede do situace, kde bychom museli ztratit svět, abychom získali Boha. Židé znají opozici Stvořitel - stvořené, která však je zároveň i spojitostí. Jednoduše řečeno Židé vnímali Boha skrze svět, tedy cestou vnímání skutečnosti, která s Bohem krásně souzní. Jednotné chápání duševního

a tělesného, nehmotného a hmotného jako Božího stvoření je pro nás jediná dobrá přístupová cesta. Člověk se nesmí nechat dohnat ani do té krajnosti, že hmotou pohrdne, ani do druhé, že ji zbožšťí či považuje za jedinou realitu.

Pravda o těla vzkříšení souvisí ještě s jinou důležitou věcí a tou je víra v obnovu celého stvoření - víra v existenci nového nebe a nové země. Člověk má být spásou uveden do komplexně nové situace, ve které bude novým způsobem žít. Jedná se o dvojí proměnu: proměnu člověka do stavu vzkříšeného člověka a proměnu světa, univerza, vesmíru do něčeho, v čem tento proměněný člověk může žít. Podstatné je, že tuto proměnu musíme chápat komplexně - život po vzkříšení bude život proměněného člověka v proměněném světě. Přílišná materializace těchto představ není dobrá a přílišná spiritualizace rovněž ne. S tím souvisí pojem „život věčný“, který je podle Nového zákona život v „nové éře“, tedy řečeno fyzikálně život v jiných soustavách, kde neplatí náš čas, náš prostor... Život věčný si nemáme představovat jako „plus nekonečno“. Tam musí být novost.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ☞ **Památka věrných zemřelých** – 2. listopadu připadá letos na středu. Obřady se budou konat na hřbitově na Škrabkách ve 14 hodin, na hřbitově na Folknářích v 16 hodin. V Jílovém v 15:00.
- ☞ **DVD** - Na Diecézním centru pro mládež je možné si objednat DVD „Pokolínská média“ - film o setkání (150 Kč), brožura o setkání (45 Kč), CD s písničkami (70 Kč). Pokud si objednáte celý komplet (DVD, brožuru, CD), budete to mít za akční cenu 199 Kč.
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

- Sedí rybář u rybníka, chytá ryby, ale neberou. Jde kolem policajt a ptá se: „Pane, smíte tady vůbec chytat, tady se chytá na průkazy!“ Rybář mu na to odpoví: „No, tak vidíte! A já tu sedím a jako trouba se snažím chytit rybu na červa!“

Věroměr

Max Kašparů

(8. pokračování)

8. Kapitola

Kolejiště

Pozvali mne před léty moji přátelé Jirka a Martina na prázdninovou návštěvu do svého nového bytu. Nebyl to žádný přepychový byt ve městě, ale protože v tu dobu oba pracovali u ČSD, obývali bývalý strážní domek u starého vlakového přejezdu. Na můj vkus byl ten domeček až příliš blízko u trati. Možná čtyři nebo pět metrů od kolejiště. První noc jsem vůbec nemohl usnout. Trať byla silně frekventovaná, a tak jsem každou čtvrt hodinu seděl na posteli a s obavou čekal, kdy mi hlučící lokomotiva zastaví u hlavy. Pokud zastaví. Když se mne ráno Martina u snídaně zeptala, jak jsem se u nich vyspal, považoval jsem otázku spíše za ironickou než za společensky konvenční. „Nespal jsem vůbec. U vás se spát nedá!“ „To si zvykneš,“ řekl tenkrát Jirka, „to chce čas.“ Druhou noc, přestože jsem byl z té předchozí nevyspalý, jsem stejně nespal pořádně. Strach už jsem sice neměl, osobní vlaky mi nevadily, ale těžkotonážní soupravy jsem „nezvládal“. Třetí noc jsem slyšel z kolejiště jenom něco a další noci už jsem tvrdě spal. Jirka měl pravdu. Zvykl jsem si.

Na tuto návštěvu si vzpomínám pokaždé, když kolem sebe vidím lidskou lhostejnost. Všichni si pomalu na něco zvykáme. Na to dobré a příjemné velmi rychle, na to negativní sice pomalu, ale jistě. Každý den končí vinou lidského sobectví a lhostejnosti stovky nenarozených dětí svůj život v kýblu na odpadky. Dnes už je to skoro norma. Zvykli jsme si... Na televizních obrazovkách tečou proudy krve a naše malé děti se na to dívají. Zvykají si. Ony i my. V našem činžáku vykradli někomu byt. Leckdo je k tomu lhostejný. Zvykli jsme si. Někdo to možná i poškozenému přeje. Ve vedlejší ulici byla zavražděna stará paní. Dříve by to možná lidmi otřásló víc než dnes. Jsme už asi lhostejnější, zvykáme si.

Steleme si prostě svoji postel blíž a blíž k tomu pomyslnému kolejišti, po kterém jezdí nebezpečný vlak. Každý den máme ustláno o pár centimetrů blíže ke kolejím a klidně si tam spíme. Nic nás už nedokáže rušit. Zvykli jsme si. V našich vztazích k lidem, událostem a věcem si pomalu zvykáme na abnormalitu. A už ji chápeme jako normu.

Začíná se nám to bohužel stávat i ve vztahu k hodnotám duchovním. Zapomenutá večerní modlitba. Jednou, dvakrát. A potřetí zjistíme, že se objedeme i bez ní. Vynechaná bohoslužba nahrazená výmluvou a slibem, že až příště. Stačí několikrát a zvykne si... Roky a dokonce desetiletí bez svátostí... Hřích, který byl pro nás dříve balvanem na svědomí, se pomalu zmenšil tak, že už je maličkým zrnkem písku. A z toho přece nebudeme

dělat vědu... Nejsme žádní skrupulanti. A koneckonců, kdo ví, jestli hřích ve dvacátém století vůbec ještě existuje. Možná už ho moderní teologové přejmenovali na pouhou „lidskou slabost“... A z té se přece není třeba zpovídat. Zvykneme si. Nedostatek lásky k druhým, drobné lži a podvůdky už nejsou předmětem našeho večerního zpytování. Doba přece pokročila a nelze být nějakým konzervativcem, který bere věrouku církve vážně. Vždyť právě církve musí pochopit, že nežijeme ve středověku. A měla by přijmout naše (zlo)zvyky, novoty a názory, které už předběhly dobu. Ať se tedy od nás církve učí. Především ta její zaostalá část.

... a tak si dále steleme vlastní lůžko večer co večer blíže a blíže k nebezpečné trati. Zatímco je podle Věroměru naše víra v bezvědomí a drtí ji kola zvyku, lhostejnosti, formalismu a domyšlivé samolibosti, sami už spíme na prazcích, přímo mezi kolejnicemi. A až nás jednou přejede nějaký vlak, bude to málokoho v tomto světě zajímat. Všichni už si totiž zvykli...

(pokračování příště)

Drazí chrámoví hudebníci!

S velkou radostí několik týdnů po zvolení do nové služby Církvi, ke které mě povolal Duch svatý, mám já, pokorný služebník služebníků Božích (servus servorum Dei) nesmírnou radost z toho, že mohu přijmout velké množství hudebníků, kteří se angažují v liturgické hudbě ve všech částech Evropy.

Všichni znáte moji vášeň k hudbě a možná mnozí z vás četli texty, do kterých jsem soustředil úvahy o liturgii a hudbě z doby, kdy jsem působil jako univerzitní docent a duchovní pastýř v Mnichově a Římě. Když jsem byl povolán za následovníka milovaného papeže a mého předchůdce Jana Pavla II., s velkým zájem a někdy i s neskrývaným úžasem a chvěním jsem si přečetl několik dopisů, ve kterých byly vyjádřeny rozličné názory, přání i obavy. Jelikož cítím osobní náklonnost k hudbě, dovoluji mi dnes jako římskému biskupovi obrátit se na vás s familiárností a prostotou – řek bych takřka s důvěrou, která bortí obavy a ostych mezi přáteli.

Jsem hluboce přesvědčen, že v katolické církvi je zájem o hudbu slabý!

To určitě záleží na hudebních aspektech, jako je například zde v Itálii rozšířená nevzdělanost, ke které jsou odsouzeni mladí, kteří nenacházejí ve školních institucích adekvátní formující pomoc. Podle mého skromného názoru je však tento problém o mnoho hlubší a přesahuje oblast hudby; týká se celého našeho kontinentu i celého světa.

Kde není hlubokého zájmu o posvátnou hudbu, tam ještě předtím chybí pozornost vůči liturgii. Zvrácená světská infiltrace pokroutila pořádek věcí

a pomohla vzniku a rozšíření neblahého přesvědčení, že: liturgie je jen sled kulturních akcí, uskutečněných člověkem podle jeho individuálních chutí, jak se líbí a kdy se líbí. Ztratil se mystický smysl toho, co v Církví a pro život v Církví bylo – a ještě je Opus Dei: totiž dílo, které uskutečňujeme ve vztahu k Bohu, pozdvihující svou modlitbu k Němu, ale ještě před tím – a to je nejdůležitější a podstatná věc – je tu skutečnost, jak Boží Moc působí v našem srdci, když jsme v jeho úplnosti proměnění a uschopnění obrátit se k Bohu s něžným zvoláním OTČE – ABBA.

Liturgie není nějaký časový prostor, ve kterém se může relativizovat směřování víry, něco dělat nebo vynechat podle libosti. Tento prostor nemůže být manipulován ani překrucován v jakkoli obtížném hledání spojení se a společného souhlasu. Liturgie je privilegovaný a v dějinách spásy jedinečný moment, ve kterém jako její účastníci vidíme Krista Pána, který nás povolává k následování

- prostřednictvím ukrytí se v Nazaretě (neveřejný život),
- i veřejným životem v sociálních závazcích (rodina, kultura, politika ...),
- v rozšiřování radostné zvěsti Blahoslavenství (služba hlásání a vydávání svědectví),
- a v tichém úžasu adorace.

Liturgie je především uskutečnění vzpomínky utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Pána, který otevřel své srdce, aby nám světil nejskrytější tajemství prostřednictvím slova Evangelia.

ze slov svatého Otce Benedikta XVI o hudbě

Dopis biskupa pro biblickou pastorační

ke sbírce o Dni Bible 13. listopadu 2005

Bratři a sestry,

jáhen Filip se ve Skutcích apoštolů ptá etiopského dvořana, zda rozumí tomu, co právě čte z knihy proroka Izaiáše. Ten odpovídá: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží!“

Důležitou součástí našeho svědectví před světem je ukazovat lidem v našem okolí krásu Božího Slova a přibližovat jim jeho význam.

Jako každý rok vyhlásili také letos čeští a moravští biskupové předposlední neděli v mezidobí Dnem Bible. Slavení tohoto dne nám má připomenout, že z Písma svatého můžeme čerpat sílu a inspiraci pro svůj křesťanský život. Bibli můžeme studovat, můžeme nad ní rozjímat i diskutovat, můžeme se s její pomocí modlit.

Letos připadá Den Bible na neděli 13. listopadu 2005. V kostelích se bude konat sbírka na podporu biblického apoštolátu. Tři čtvrtiny jejího vý-

těžku mají připadnout podle rozhodnutí ČBK České biblické společnosti, která vydává Český ekumenický překlad Bible a pomáhá s šířením Bible i v dalších zemích. Čtvrtina náleží podle téhož rozhodnutí Českému katolickému biblickému dílu. To se snaží pomáhat lidem Bibli číst, rozumět jí a čerpat z ní inspiraci pro každodenní život.

Děkujeme za vaši podporu i za vaše modlitby a dary.

Mons. Jaroslav ŠKARVADA, biskup pro biblickou pastoreci

Až k prolítí krve

je název nové knihy s podtitulem Radostné poselství P. MUDr. Ladislava Kubička. Kniha vyšla 11. září 2005 u příležitosti 1. výročí jeho tragické smrti. Text sestavila MUDr. Marie Svatošová na základě vzpomínek lidí, které oslovila výjimečná osobnost tohoto třebenického faráře, lékaře a bývalého politického vězně. Je doplněna stovkou fotografií a úryvky z Ladislavových dopisů.

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	15:30-16:15	mladší děti	A. Fibichová (Krumpolcová)
středa	16:00-16:45	starší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	15:45-16:30	starší děti	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

- 1. 11. Slavnost Všech svatých**
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
- 20. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále**

Významné dny

LITURGIE

13. 11. Mezinárodní den nevidomých
13. 11. Den Bible
17. 11. Mezinárodní den studentstva

Výroční dny biskupů

4. 11. Mons. Otčenášek svátek
Mons. Kajnek jmenován titulárním biskupem (1992)
Mons. Herbst svátek

Děčín - Podmokly

- 6. 11. Mons. Herbst   narození (1943)
- 7. 11. Mons. Graubner   převzetí arcidiecéze (1992)
- 8. 11. Mons. Koukl   narození (1926)
- 14. 11. Mons. Esterka   narození (1935)

Setkávání

- ◆ 1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	08:00	
Úterý		17:00
Středa	08:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; setkání u kytary 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Čtvrtek	17:30	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 11. 2005, před 1. nedělí v prosinci ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)